Krimināllieta Nr.11310050509
Lietvedības Nr.KA04-0577-14/9

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2014.gada 20.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja, tiesnese I.Amoliņa
tiesneši I.Brimerberga un A.Nicmane
ar sekretāri M.Pētersoni,
piedaloties prokurorei S.Rullei,
aizstāvei I.Marķitānei
atklātā tiesas sēdē apelācijas instancē iztiesāja krimināllietu /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, 270.panta otrās daļas un /pers. E/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, 270.panta otrās daļas, sakarā ar Ogres rajona prokuratūras iesniegto apelācijas protestu par Ogres rajona tiesas 2014.gada 24.februāra spriedumu

Iepazinusies ar apelācijas sūdzību motīviem, pārbaudījusi lietas materiālus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

konstatēja

ka ar pirmās instances tiesas spriedumu **/pers. D/** atzīts par vainīgu pēc **Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā** paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim) un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 25 (divdesmit piecām) dienām. /pers. D/ atzīts par vainīgu pēc **Krimināllikuma 270.panta otrajā daļā** paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 25 (divdesmit piecām) dienām. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim) pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitot noteiktos sodus, galīgais sods /pers. D/ noteikts īslaicīga brīvības atņemšana uz 34 (trīsdesmit četrām) dienām. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. D/ soda izciešanā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2009.gada 11.jūnija līdz 2009.gada 12.jūnijam, kā arī no 2014.gada 23.janvāra līdz 2014.gada 24.februārim un atzīts, ka /pers. D/ piespriesto sodu ir izcietis. /pers. D/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums ir atcelts ar sprieduma pasludināšanas dienu un /pers. D/ ir atbrīvots tiesas zālē 2014.gada 24.februārī.

Atbilstoši pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajam, noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

/pers. E/ 2009.gada 11.jūnijā ap plkst.21.44, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā (2009.gada 11.jūnijā plkst.23.53 konstatētas 2,44 promiles alkohola /pers. E/ izelpojamā gaisā), alkoholisko dzērienu zādzības izdarīšanas nolūkā ieradās SIA „MAXIMA Latvija" veikalā „MAXIMA (R-55)" /adrese/, iegāja veikala tirdzniecības zālē, piegāja pie stenda ar alkoholiskiem dzērieniem un, uzskatot, ka neviens viņu nevēro, paņēma no kastes vienu degvīna pudeli, aizbāza to aiz biksēm un virsū uzlocīja džemperi, tad, nenorēķinoties par preci – pudeli, izgāja aiz kasēm un gāja pie veikala izejas durvīm. Tādā veidā /pers. E/ slepeni aiz mantkārīgām tieksmēm nolaupīja SIA „MAXIMA Latvija" piederošo 0,5 litra tilpuma pudeli degvīna „VODKA" Ls 3,15 jeb EUR 4,48 vērtībā.

Ar tādām darbībām /pers. E/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.).

Šādā redakcijā apsūdzību iztiesāšanā grozīja prokurore saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 462.panta pirmo daļu, ņemot vērā 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājies spēkā no 01.04.2013., pamatojot ar minētā likuma pārejas noteikumu 5.punktu.

/pers. D/ un /pers. E/ izdarīja pretošanos personai, ja tā piedalās noziedzīga nodarījuma pārtraukšanā, un šī pretošanās izdarīta, lietojot vardarbību, un to izdarījusi personu grupa šādos apstākļos:

2009.gada 11.jūnijā ap plkst.21.49 pēc degvīna pudeles zādzības izdarīšanas no SIA „MAXIMA Latvija" veikala /adrese/, /pers. E/ ar nolaupīto degvīna pudeli gāja pie veikala izejas durvīm, kur viņu sagaidīja veikala apsardzes darbinieks /pers. F/. Pildīdams savus darba pienākumus, /pers. F/ nolūkā pārtraukt /pers. E/ noziedzīgo nodarījumu, kā arī atgūt veikalam nozagto preci un aizturēt likumpārkāpēju, aizšķērsoja /pers. E/ ceļu un prasīja, kas viņam aiz drēbēm un kabatās. /pers. E/ atteicās pildīt apsardzes darbinieka likumīgās prasības un labprātīgi atdot nolaupīto degvīna pudeli, bet gan mēģināja skriet ārā no veikala. To redzēdams, /pers. G/, lai aizturētu likumpārkāpēju, saķēra /pers. E/ un piespieda pie norobežojošas caurules. /pers. E/, būdams neapmierināts ar to, ka viņu mēģina aizturēt un atņemt nolaupīto pudeli, izrādīja pretošanos personai, kas piedalījās noziedzīga nodarījuma pārtraukšanā. /pers. E/ lietoja vardarbību, kura izpaudās tādā veidā, ka, pielietojot fizisku spēku, mēģināja ar varu izrauties, tādejādi izrādīdams aktīvu pretošanos.

Redzot, ka veikala apsardzes darbinieks mēģina aizturēt /pers. E/, klāt viņiem piesteidzās arī /pers. E/ paziņa /pers. D/, kuram bija zināms par to, ka /pers. E/ izdarīja degvīna pudeles zādzību. /pers. D/ tīši, apdraudēdams /pers. F/ veselību un izrādīdams aktīvu pretošanos personai, kas piedalījās noziedzīga nodarījuma pārtraukšanā, lietoja vardarbību, kura izpaudās tādā veidā, ka viņš rāva /pers. F/ nost no /pers. E/, lai palīdzētu /pers. E/ aizbēgt ar nolaupīto degvīna pudeli. /pers. F/, kuram aktīvu pretošanos izrādīja jau divas personas, izvilka gāzes baloniņu un iepūta tā saturu sejā /pers. D/ un /pers. E/, lai pārtrauktu

pretošanos. Redzēdami to, ka notiek aktīva pretošanās veikala apsardzes darbiniekam, klāt pieskrēja veikala kasieris /pers. H/, kā arī viens no veikala apmeklētājiem, kuri norāva /pers. D/ no /pers. F/. /pers. F/ sāka vest /pers. E/ uz dienesta telpām, lai atrastu nozagto degvīna pudeli. /pers. E/ izrāvās, skrēja atpakaļ uz veikala tirdzniecības zāli, nolika atpakaļ kastē pudeli, tad skraidīja pa veikala tirdzniecības zāli, meklējot iespēju aizbēgt no veikala. /pers. D/, redzēdams, ka veikala durvis ir ciet un no veikala telpām nevar izkļūt, tīši ar roku izsita veikala durvju stiklu, taču izkļūt pa to nevarēja.

/pers. E/ un /pers. D/ aizturēja notikuma vietā ieradušies policijas darbinieki. Ar šādām savām darbībām /pers. E/ personu grupā ar /pers. D/ izdarīja pretošanos personai, kura piedalījās noziedzīga nodarījuma pārtraukšanā, un šī pretošanās izdarīta, lietojot vardarbību.

Ar tādām darbībām /pers. D/ un /pers. E/ izdarīja Krimināllikuma 270.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.).

/pers. D/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu šādos apstākļos:

2009.gada 11.jūnijā ap plkst.21.49 /pers. D/, atrazdamies SIA „MAXIMA Latvija" veikala /adrese/, telpās, un, izdarīdams pretošanos veikala apsargam /pers. F/, redzēja, ka veikala durvis ir aizvērtas, lai izkļūtu no veikala telpām tīši, apdraudēdams SIA „MAXIMA Latvija" mantiskās intereses, ar nodomu tīši sabojāt svešu mantu ar roku izsita veikala durvju dubultstiklu, tādejādi sabojāja veikala ārējās durvis un nodarīja SIA „MAXIMA Latvija" mantisku kaitējumu Ls 276,29 jeb EUR 393,13 apmērā, ko veido:

- pagaidu durvju stiklošana Ls 36 jeb EUR 51,22;
- palīgmateriāli Ls 17,40 jeb EUR 24,76;
- 2 stikla paketes ar uzstādīšanu Ls 160 jeb EUR 227,66;
- transporta izdevumi Ls 14,94 jeb EUR 21,26;
- PVN 21% Ls 47,95 jeb EUR 68,23.

Ar /pers. D/ prettiesiskajām darbībām SIA „MAXIMA Latvija" nodarīts mantisks kaitējums par kopējo vērtību Ls 276,29 jeb EUR 393,13, un šā kaitējuma nodarīšana ir cēloniskā sakarībā ar /pers. D/ pretlikumīgajām darbībām.

Ar šīm savām darbībām /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013.).

Pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas kārtībā pārsūdzēja Ogres rajona prokuratūras prokurore S.Rulle, iesniedzot apelācijas protestu.

Prokurore S.Rulle apelācijas protestā lūdz atcelt Ogres rajona tiesas 2014.gada 24.februāra spriedumu daļā par /pers. D/ noteikto sodu un lūdz taisīt šajā daļā jaunu nolēmumu.

Apelācijas protestā prokurore S.Rulle norāda, ka Ogres rajona tiesas 2014.gada 24.februārā spriedumu uzskata par nepamatotu un nelikumīgu daļā par /pers. D/ noteikto sodu sakarā ar Krimināllikuma pārkāpumiem.

Nosakot soda veidu, tiesa ir norādījusi uz labvēlības principu, ņemot vērā Krimināllikuma paredzētos brīvības atņemšanas soda termiņus, atzīstot, ka īslaicīgas brīvības atņemšanas soda veids būtu atbilstošs sods apsūdzētajam par viņa izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Prokurore apelācijas protestā atsaucas uz 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 4.punktu, un norāda, ka noziedzīgos nodarījumus /pers. D/ ir izdarījis 2009.gada 11.jūnijā, tas ir, pirms minētā likuma spēkā stāšanās dienas, sods viņam nosakāms pēc tās Krimināllikuma normas, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī.

No Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) sankcijas izriet, ka par šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu personai varēja piespriest sodu: brīvības atņemšanu uz laiku līdz četriem gadiem, kā arī citus sodus: piespiedu darbu, naudas sodu. No Krimināllikuma 270.panta otrās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) sankcijas izriet, ka par šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu personai varēja piespriest sodu: brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai naudas sodu. Abos minētajos pantos pēc grozījumiem Krimināllikumā, kas stājās spēkā ar 2013.gada 1.aprīli, likumā ir paredzēts brīvības atņemšanas soda paveids – īslaicīga brīvības atņemšana ar termiņu atbilstoši Krimināllikuma 38.panta otrajai daļai un $2.^1$daļai - no piecpadsmit dienām līdz trim mēnešiem.

Ievērojot to, ka pirmās instances tiesa apsūdzētajam /pers. D/ ir noteikusi pamatsodu, kas līdz grozījumiem Krimināllikumā nebija paredzēts, prokurore uzskata, ka spriedums šajā daļā ir nelikumīgs un atceļams.

Prokurore norāda, ka lemjot par piespriežamā soda veidu apsūdzētajam, pirmās instances tiesai bija jāņem vērā Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un 270.panta otrās daļas (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) sankcijās paredzētos sodus, kā arī Pārejas noteikumu 6.punkta nosacījumi.

Apelācijas protestā prokurore norāda, ka jauni pierādījumi un dokumenti netiks iesniegti, pierādījumu pārbaudi lietā nav nepieciešams veikt.

Turklāt prokurore iesniegusi apelācijas protesta papildinājumus daļā par /pers. D/ nosakāmo sodu. Papildus apelācijas protestā minētajiem argumentiem, prokurore lūdz /pers. D/ sodīt par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 1.aprīlim) ar piespiedu darbu 100 (viens simts) stundas; sodīt /pers. D/ par Krimināllikuma 270.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 1.aprīlim) ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 1.aprīlim) pēc noziedzīgo nodarījumu kopības pilnīgi saskaitīt noteiktos sodus un galīgo sodu /pers. D/ noteikt brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem 12 (divpadsmit) dienām. Piemērojot Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt /pers. D/ nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu, uzliekot par pienākumu nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta piekrišanas.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore iesniegto apelācijas protestu uzturēja, pamatojoties uz tajā izklāstītajiem argumentiem.

Apsūdzētais/pers. J/ uz apelācijas instances tiesas sēdi nav ieradies.

No krimināllietas materiāliem izriet, ka apsūdzētais /pers. D/ lūdzis lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes. /pers. D/ lūguma par lietas izskatīšanu bez viņa klātbūtnes, apelācijas instances tiesā atbalstīja apsūdzētā aizstāve un prokurore.

Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka, ievērojot apsūdzētā /pers. D/ lūgumu un Kriminālprocesa likuma 464.panta nosacījumus, krimināllietu iespējams iztiesāt bez apsūdzētā klātbūtnes.

Apsūdzētā/pers. J/ aizstāve prokurores iesniegto apelācijas protestu par pamatotu neatzina un lūdza atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu.

Krimināllietu tiesu kolēģija, izvērtējot apelācijas protesta motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi prokurores un aizstāves viedokļus, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. D/ noteikto sodu, kā arī par Krimināllikuma 52.panta ceturtās daļas piemērošanu.

Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst par pamatotu prokurores apelācijas protestā ietverto norādi par to, ka, nosakot apsūdzētajam /pers. D/ sodu, Ogres rajona tiesa nav ņēmusi vērā 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punkta nosacījumus. Proti, atbilstoši šī punkta nosacījumiem personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Ievērojot to, ka noziedzīgus nodarījumus /pers. D/ izdarīja 2009.gada 11.jūnijā, tas ir, pirms šā likuma spēkā stāšanās dienas, sods viņam nosakāms pēc tās Krimināllikuma normas, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā.

No krimināllietas materiāliem izriet, ka apsūdzētais /pers. D/ atzīts par vainīgu un sodīts par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā un 270.panta otrajā daļā (par 2009.gada 11.jūnijā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem).

Kā izriet no pirmās instances tiesas sprieduma, pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav veikta, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas apsūdzētajam /pers. D/ izskaidrotas un pierādījumu pārvērtēšanai tiesu kolēģija nav pamata.

Krimināllikuma 185.panta pirmā daļa noteic, ka par svešas mantas tīšu iznīcināšanu vai bojāšanu, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz četriem gadiem vai arestu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz sešdesmit minimālajām mēnešalgām (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim).

Krimināllikuma 270.panta otrā daļa noteic, ka par pretošanos varas pārstāvim vai citai valsts amatpersonai, ja tā izpilda uzliktos dienesta pienākumus, vai par pretošanos personai, ja tā piedalās noziedzīga vai cita prettiesiska nodarījuma novēršanā vai pārtraukšanā, vai par šo personu piespiešanu izpildīt acīmredzami prettiesiskas darbības, ja pretošanās vai piespiešana izdarīta, lietojot vardarbību vai piedraudot ar vardarbību, un to izdarījusi personu grupā, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar naudas sodu līdz simt minimālajām mēnešalgām (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim).

Ievērojot to, ka noziedzīgos nodarījumus /pers. D/ izdarījis pirms 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" spēkā stāšanās dienas, sods apsūdzētajam /pers. D/ bija nosakāms pēc tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas laikā un tādējādi mazākais brīvības atņemšanas sods apsūdzētajam /pers. D/, kuru tiesa bija tiesīga piemērot, ir trīs mēneši brīvības atņemšanas.

Pirmās instances tiesa spriedumā atsaukusies uz Krimināllikuma 5.panta otrajā ietverto labvēlības principu Krimināllikuma darbības spēkam laikā. Tiesu kolēģija vērš uzmanību apstāklim, ka Krimināllikuma 5.panta pirmās daļas nosacījumi paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā. Savukārt, Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā paredzētie nosacījumi par labvēlīgākas likuma normas atpakaļejoša spēka piemērošanu iestājas vien tad, ja attiecīgajā likumā nav noteikts citādi. Konkrētajā gadījumā likuma norma – Krimināllikuma Pārejas noteikumi, konkrēti 4.punkts, ir noteikusi citādu likuma piemērošanas kārtību, tādēļ tāda soda noteikšana apsūdzētajam, kāds nav paredzēts likumā, kas bija spēkā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas laikā, nav atzīstama par tiesisku.

Tiesu kolēģija secina, ka apsūdzētajam /pers. D/ nosakāms sods par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kas paredzēti Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā un 270.panta otrajā daļā likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim.

2012.gada 13.decembra likuma "Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 6.punktā noteikts noteic, ka, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem, nosakot soda veidu un mēru, tiesai jāņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, apsūdzētā personība.

Analizējot apsūdzētā /pers. D/ personību, tiesu kolēģija konstatē, ka apsūdzētajam ir deklarētā dzīvesvietas adrese, neprecējies, nav apgādājamo personu, pirms apcietinājuma bija darba attiecībās ar SIA "Eight Builders", izbraucis ārpus Latvijas, kur ir nodarbināts,agrāk bija tiesāts (sodāmības dzēstas), 2009.gadā bija administratīvi sodīts, konkrētajā krimināllietā tika grozīts drošības līdzeklis uz apcietinājumu.

Ievērojot likuma redakciju, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim, saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, /pers. D/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un 270.panta pirmās daļas klasificējami kā mazāk smagi nodarījumi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļās nosacījumiem, par /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka viņš vaļsirdīgi atzinies izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos, izdarīto nožēlojis. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta nosacījumiem, tiesu kolēģija nekonstatē atbildību pastiprinošus apstākļus.

Krimināllikuma 50.panta pirmā daļa noteic, ka, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, noteikusi sodu atsevišķi par katru nodarījumu, galīgo sodu nosaka pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Šajā gadījumā soda kopējais laiks nedrīkst pārsniegt attiecīgajam soda veidam noteikto maksimāli laiku (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim).

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu smagumu, raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā /pers. D/ raksturojošās ziņas, un to, ka /pers. D/ šajā lietā apcietinājumā pavadījis vairāk kā mēnesi, kā arī apelācijas protestā izteikto lūgumu par piemērojamo sodu un tā apmēru, tiesu kolēģija uzskata, ka /pers. D/ iespējams noteikt sodu, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas – galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, vieglāko sodu iekļaujot smagākajā.

Ievērojot apelācijas protestā izteikto viedokli par /pers. D/ piemērojamo soda apmēru, kā arī apstākli, ka kopš noziedzīga nodarījuma izdarīšanas pagājuši pieci gadi, tiesu kolēģija secina, ka ir piemērojami Krimināllikuma 49^1.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi un sods /pers. D/ mīkstināms, piemērojot Krimināllikuma 55. panta nosacījumus.

Prokurore lūdza /pers. D/ noteikt nosacītu sodu ar pārbaudes laiku uz vienu gadu, uzliekot par pienākumu nemainīt dzīvesvietu bez Valsts probācijas dienesta uzraudzības. Tiesu kolēģija atzīst, ka pārbaudes laiks – viens gads – nav samērīgs ar /pers. D/ nodarījumiem un personību. Tiesu kolēģija ņem vērā, ka /pers. D/ neuzturas Latvijā, bet dzīvo un strādā ārpus Latvijas robežām, tāpēc pienākumu noteikšana konkrētajā lietā nav lietderīga un samērīga.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piektās daļas nosacījumiem, iepriekšējo apcietinājumu un izciestā soda daļu soda termiņā ieskaita atbilstoši šā panta pirmās daļas noteikumiem (likuma redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim).

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. D/ atradies apcietinājumā izskatāmajā krimināllietā laika periodā no 2009.gada 11.jūnija līdz 2009.gada 12.jūnijam, un no 2014.gada 23.janvāra līdz 2014.gada 24.februārim (lietas 1.sējuma 15. – 17.lapa, 194., 212. – 230.lapa).

Tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa nepamatoti piemērojusi Krimināllikuma 52.panta ceturtās daļas nosacījumus,

jo attiecībā par iepriekšējā apcietinājumā pavadītā laikā ieskaitīšanu soda termiņā piemērojami Krimināllikuma 52.panta piektās daļas nosacījumi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta trešās daļas nosacījumiem iztiesāšanas laikā aizstāvja piedalīšanās ir obligāta, ja lieta tiek skatīta bez apsūdzētā piedalīšanās. Konkrētā krimināllieta tika izskatīta bez apsūdzētā klātbūtnes.

Apelācijas instances tiesā advokāte I.Marķitāne piedalījās divās tiesas sēdēs – 2014.gada 20.augustā no plkst.11.11 līdz 11.17 un 20.novembrī no plkst. 14.05 līdz 15.17, par ko tika iesniegti paziņojumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu kriminālprocesā – EUR 18.50 un EUR 37 apmērā.

2014.gada 20.augusta tiesas sēde tika atlikta sakarā ar apsūdzētā /pers. D/ neierašanos, līdz ar to netika noskaidrots apsūdzētā viedoklis par aizstāvja nepieciešamību, tiesu kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem samaksa par veikto darbu zvērinātai advokātei I.Marķitānei pēc iesniegtā paziņojuma (20.08.2014) sedzama no valsts līdzekļiem EUR 18.50 apmērā. Savukārt, par aizstāves I.Marķitānes veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā 2014.gada 20.novembra apelācijas instances tiesā apsūdzētajam /pers. D/, no valsts budžeta līdzekļiem izmaksāti EUR 37. Šī summa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu, piedzenama no /pers. D/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Ogres rajona tiesas 2014.gada 24.februāra spriedumu **atcelt daļā par /pers. D/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas un Krimināllikuma 270. panta otrās daļas un galīgo sodu, kā arī Krimināllikuma 52. panta ceturtās daļas piemērošanu.**

/pers. D/ pēc Krimināllikuma 185. panta pirmās daļas noteikt sodu – piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

/pers. D/ pēc Krimināllikuma 270. panta otrās daļas noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, vieglāko sodu iekļaujot smagākajā, galīgo sodu /pers. D/ noteikt brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. panta nosacījumiem sodu /pers. D/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Piedzīt no /pers. D/ par labu valstij procesuālos izdevumus par advokātes I.Marķitānes veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā apelācijas instances tiesā EUR 37 (trīsdesmit septiņus *euro*).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piektās daļas nosacījumiem, reāla soda izpildīšanas gadījumā ieskaitīt soda termiņā /pers. D/ atrašanos iepriekšējā apcietinājumā no 2009. gada 11. jūnija līdz 2009. gada 12. jūnijam un no 2014. gada 23. janvāra līdz 2014. gada 24. februārim.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Motivēts nolēmums pieejams 2014.gada 5.decembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja (personiskais paraksts) I.Amoliņa
Tiesneses (personiskais paraksts) I.Brimerberga
(personiskais paraksts) A.Nicmane